

forflag af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgtreds (Bertelsen), som ogsaa angaar den samme Tuberkulosehistorie, men jeg skal afvente, hvorledes den ærede Forslagsstiller motiverer sit Forslag. Paa Forhaand kan jeg kun sige saa Meget, at jeg vil bede ærede Medlemmer om at give Agt paa, hvorledes den høitærede Minister stiller sig til dette Forslag, thi saafremt Ministeren kan gaa ind paa dette om Erstatning indtil Halvdelen, da antager jeg, at Udvalget let kan blive enig om at gaa til en noget høiere Erstatning, i alt Fald gjælder det Flertallet af Udvalget. Men, som sagt, jeg skal afvente, hvad den ærede Forslagsstiller har at fremsøre til Fordel for sit Forslag fremfor det, som Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem har stillet op. Vædringsforslaget under Nr. 23 gaar ud paa, at andet og tredie Stykke af Paragrafen skal gaa ud. Deri indeholdes Reglerne om det aarlige Efterhyn af Hingste, Tyre og Orner, der stilles til almindelig Afbenyttelse til Bedækning. Vi ere nemlig gaaede ud fra, at naar vi sit gennemført Bestemmelsen om Efterhyn af Kreaturer 2 Gange om Aaret, da vilde det navnlig for Tuberkulosisens Skyld have mindre at betyde, om disse her paabudte Efterhyn kom i Gang eller ikke, idet vi have ment, at de Handedyr, som stilles til offentlig Bedækning, maatte være underkastede de samme Regler som andre Besætninger, og da vilde det ikke have nogen særlig Betydning, kun vilde det paaføre Gieren noget større Udgifter, naar han skulde fremskaffe disse Dyrlægeattester. Dertil kommer, at for Hingstenes Bedkommende have vi ikke været i Stand til at indse, hvad Nytte dette Efterhyn virkelig skulde gjøre, thi saafremt en Hingst, som bliver fremstillet til Bedækning, lider af nogen af de ondartede Sygdomme, da er det afgjort, at den med det Samme er uduelig til at kunne bedække, og derfor tro vi ikke, at det gjøres nødvendigt. Med Hensyn til Orner er det jo egentlig fra Udvalgets Hensigt i Fjor, at Ministeren har taget dette op, men hvad der gjør, at vi ere noget betænkelige derved, er, at efter hvad Sagkyndige derom have udtalt, vil det volde stor Bæmskeligbed at undersøge saadanne Dyr, om de lide af Tuberkulose eller ikke. En Dyrlæge har til mig udtalt, at det i og for sig kunde være meget rigtig at foretage en saadan Undersøgelse, kun vidste han ikke, paa hvilken Maade Dyrlægerne skulde være i Stand til at undersøge saadanne Dyr, som jo i mange Tilfælde høre til de meget urolige, saa at man ikke er i Stand til med betryggende Sikkerhed at afgjøre, om de have Noget af Sygdommen eller ikke. Jeg tror derfor, at der ikke er nogen Betænkelighed

ved at lade disse 2 Stykker udgaa. Det sidste Stykke gaar egentlig kun ud paa, at Indenrigsministeren kan paabyde Dyrlægetilsyn paa Svinestagteriernes Bekostning ved disse Slagterier. Der have vi ogsaa troet, at det kunde forvolde en ikke saa ganske lille Udgift for Svinestagterierne. Hvor der kun var saa større Slagterier, vilde det have mindre Betydning, men efterhaanden som der bliver flere og flere af dem og i alt Fald, naar der skal være saa at sige dagligt Tilsyn i disse Slagterier paa de Dage, de modtage Svin, da kunde det blive en Pligt for ethvert Svinestagteri at have en fast ansat Dyrlæge ved Slagteriet, og da vi ikke ere i Stand til at indse den fulde Nytte, det skulde gjøre, navnlig i Sammenligning med den Bekostning, det vilde medføre, har Flertallet foreslaaet, at disse 2 Stykker skulle udgaa. — Vædringsforslaget under Nr. 24 til § 15 er en Tydeliggjørelse eller i Grunden en Hjættagelse af et andet Forslag, der gaar ud paa det Samme, nemlig at der skal indsættes Ordene: „bevidst eller ved grov Uagtsomhed“. Det angaar jo nemlig Mulkbestemmelserne, idet Bødestrafen er forhøiet noget fra det Ruggældende, og saa have vi ment, at naar denne Vædring kom til, da havde Udvalget heller ingen Betænkeligheder ved at gaa ind paa de Bestemmelser, som findes opførte i Vædringsforslaget uden for Betænkningen til samme Paragraf, nemlig at Begyndelsesbødestrafen 10 Kr. skal forandres til 4 Kr. Jeg skal afvente at høre den nærmere Begrundelse af dette Vædringsforslag, før jeg paa Udvalgets Begne skal udtale Noget angaaende det. Vædringsforslaget under Nr. 25 til § 16 er et af de Billighedshensyn, som vi mene bør tages. Det gaar ud paa, at saafremt en Besætning sættes under offentlig Tilsyn og asspærres, og det senere viser sig, at den formodede Smitte ikke har været tilstede, skal Gieren have Ret til fuld Erstatning for det ham derved paaførte Tab. Det maa jo nemlig erindres, at naar saadan Asspærring bliver paabudt, er det ikke alene for Gierens egen Skyld, men ogsaa for at sikke de Omboende imod at faae deres Kreaturer smittede. Det er altsaa en Forpligtelse, som paalægges Gierne for Andres Skyld, og vi mene da, at det, naar det viser sig, at den formodede Smitte ikke har været tilstede, og at det Hele har været blind Alarm, er billigt, at en saadan Gier bør have Ret til at faae hele det Tab, han derved har lidt, erstattet. Vædringsforslaget under Nr. 26 gaar ud paa, at den Keisegodtgjørelse, som Dyrlægen skal have, bliver nedsat fra 1 Kr. til 75 Ø. for en halv løbende Mil og ligesaa Meget